

متن پرسش

بسم الله الرحمن الرحيم: سلام استاد خدا قوت. ممنونم از زمانی که می‌ذارید من دانشجوی سال آخر روانشناسی هستم و قصد ورود به حوزه رو دارم اما در کم و کیف اون سردرگم مسئله کلی اول: ۱. به صورت کلی ضرورت ورود به حوزه و رسالت و جایگاه حوزه کجاست؟ دنبال اون معنایی می‌گردم که جایی غیر از حوزه همیشه پیدا کرد با توجه به سیستماتیک شدن حوزه (به معنای منفی اون) کند، غیر اجتماعی و دیر بازده بودن، و مشکلات معیشت و.... چیزی که من متوجه میشم حوزه به خودی خود موضوعیت نداره و این حوزه اصطلاحی حاصل به سیر تطور تاریخی اجتماعی هست. پس اینطور نیست که خود این ساختار مشار الیه باشه. پس باید به اتفاقی اونجا بیفته که جای دیگه نیست دنبال اون معنا هستم. مسئله کلی دوم: ۲. من قصد دارم در همین ایام ازدواج کنم. بر فرض اثبات لزوم ورود شخصی مثل من به حوزه، چطور باید وضعیت معیشت ازدواج و حوزه در سال‌های ابتدایی (با فرض لزوم ازدواج) رو مدیریت و با هم جمع کنم؟ با توجه به نقش‌های ما در جامعه و انتظار جامعه از ما و... عده‌ای صرفاً تمحض در درس رو لازم میدونن و عده‌ای کار در کنار تحصیل رو وظیفه طلاب. و عده‌ای معتقدند کار طلاب باید از جنس طلبگی و در مسیر طلبگی باشه حالا آیا جنس برخورد با رزق برای طلاب وضعیت خاصی داره؟ آیا این قضیه به نسبت روحیه، میزان اعتقاد به رزق، و یا هر فاکتور دیگه‌ای نسبیست؟ در آخر وظیفه من چی هست؟ و چطور باید بفهمم؟ ۳. در آخر با توجه به این که به نسبت عامه طلاب سن ما دانشگاهی‌ها بالاتره و از جهاتی برتری و از جهاتی ضعف داریم راه خالصی رو پیشنهاد می‌کنید که فرد با توجه به شرایط فردی و... دروس رو زودتر بخونه، ارتقایی، یا مثلاً سیر حوزه را با ترفند‌هایی زودتر تموم کنه و بعداً تعمق رو زیر نظر اساتید با برنامه خودش پیش بره، یا هر کار دیگری که جبران عقب ماندگی زمانی ما باشه؟ در یکی از سوالات دیدم فرمودید حضرت آقا و شهید مطهری هم از همین ساختار پرورش یافتند چیزی که به ذهن بنده میرسه اینه که اولاً ساختار حوزه‌ای که این حضرات و علمای سلف گذروندن تا حدود زیادی مثل الان نیست و لاقلاً بسط ید بسیار بیشتری داشتن دوما چیزی که به نظر میرسه این علما هم خودشون بودن که کار رو به جایی رسوندن و به قولی جزو استثنائات هستن. همون جمله معروف که اگر کسی میخواد به جایی برسه خودش باید به کاری بکنه حوزه و دانشگاه چیزی به دست نمیده. خیلی لطف می‌کنید پیشاپیش ممنون از پاسختون

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. در مورد معیشت، در زندگی طلبگی بخصوص در موقعیتی که جنابعالی می‌فرمایید؛ کار ساده‌ای نیست و بالاخره باید والدین تا حدّی کمک‌کار باشند. ۲. آری! باید خودتان از حوزه و بستری که فراهم شده، استفاده کنید و به همین جهت نیاز است که ابتکار عمل را خودتان به‌دست بگیرید. و این‌جا است که ارتقای خواندن جا دارد. موفق باشید